

Per aspera ad astra

Constelații 5 diamantine

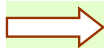
Revistă de cultură universală
editată sub egida Ligii Scriitorilor Români

Anul V, Nr. 8 (48)
August 2014

Semnează:

Mihai Batog-Bujeniță
Adrian Botez
Emil Bucureșteanu
Nazaria Buga
Ionuț Caragea
Livia Ciupercă
Josef Czechowicz
Alensis De Nobilis
Daniel Dejanu
Eugen Deutsch
Dominic Diamant
Doina Drăguț
George Filip
Mircea Gheorghe
Petre Gigea-Gorun
Stelian Gomboș
Elena Andreea Ion
Stejărel Ionescu
Dan Lupescu
Dorina Magarin
Boris Marian
Daniel Marian
Sînziana Theodora Matei
Florin Măceșanu
Nicolae Mătcaș
Constantin Miu
Rodica Morușan
Ștefan Radu Mușat
Janet Nică
Ion N. Oprea
Ion Pachie-Tatomirescu
George Petrovai
George Popa
Puiu Răducan
Ștefan Al. Sașa
Florentin Smarandache
Constantin Stancu
Gheorghe A. Stroia
Nelu Vasile
Leonard Ionuț Voicu
Mariana Zavafî Gardner

Turner - Podul diavolului

Concluzii

Am tot vorbit de literatura universală și poezie. Cred că a cam venit vremea să vedem ce-i cu ele, adică ce semnifică ele.

Deci, ce trebuie să înțelegem prin sintagma *literatura universală*? Goethe, creatorul acestui concept, era de părere că literatura universală este aceea care, mijlocind între diferitele literaturi naționale și - prin aceasta - între diferite națiuni, produce schimbul dintre bunurile sale ideale. Ea cuprinde tot ce ajută popoarele să se cunoască reciproc pe cale literară, să se judece, să se prețuiască și să se tolereze, tot ceea ce prin literatură le apropie și le leagă.

Și încă ceva. Literatura universală nu cuprinde totalitatea producțiilor literare ale tuturor popoarelor din toate timpurile. Tudor Vianu preciza că obiectul disciplinei *Istoria literaturii universale* îl formează numai acele opere literare "care prin însemnătatea lor în dezvoltarea socială a omenirii, prin perfecțiunea lor artistică, prin largă lor difuziune, și - când este vorba de opere scrise în epoci anterioare - prin lungă durată a influenței și reputației lor, au ajuns să fie considerate un bun comun al tuturor popoarelor și dețin un loc în formula de cultură generală a tuturor oamenilor cultivați de astăzi".

Dar poezia? Parte esențială a literaturii și culturii, poezia a căutat și în continuare caută ca prin varietatea mijloacelor artistice întrebuințate, să-și atingă cele două obiective prioritare:

1) Redarea cât mai profundă și mai nuanțată a trăirilor poetului, și prin aceasta stabilirea unui răscolitor canal de legătură între sufletul artistului emițător și cel al cititorului receptor;

2) Stărnirea și întreținerea emoțiilor artistice la cele două capete ale canalului de legătură, fapt din care rezultă angajarea și mai hotărâtă pe calea Binelui, Frumosului și Adevărului.

Iar acum, după această încercare temerară de trecere în revistă a poeziei lumii sub multiplele ei înfățișări și cu misiunea-i îndreptată spre cele două obiective, merită să ne întrebăm: Totuși, ce este poezia?

Dacă avem în vedere capriciile inspirației și chinurile zămislirii, ni se impune următorul răspuns: Poezia este produsul grației și al favorii divine!

S-ar putea ca acest răspuns să nu-i mulțumească în totalitate pe unii cusurgii, ei considerându-l nu doar evaziv, ci și cam nebulos. Ei bine, pentru unii ca aceștia nu este leac mai bun decât opiniile formulate în legătură cu poezia de înșiși marii poeți. Astfel, pentru Alfred de Musset, secretul poeziei stă în simțirea inimii, punct de vedere explicitat în *Poetica*: "Aflați, inima este aceea care vorbește și suspină,/ Când mâna scrie, inima este aceea care capătă contur".

Opiniile lui Edgar Allan Poe la acest capitol sunt mai elaborate decât cele ale lui Musset, întrucât eseurile: *Principiul practic*, *Rațiunea versului* și *Filosofia compoziției*, expun pe larg părerile unui artist care merge mai departe de viziunea romanticului, dornic să sondeze în interioritatea sa. Și astfel aflăm că poezia dă senzații nedefinite și că scopul ei fiind plăcerea, "ea nu trebuie să fie utilă, didactică". „Frumosul constituie sfera unei poezii”, precizează Poe în *Principiul poetic*.

Pentru a scoate în evidență *frumosul etern*, poetul trebuie să trezească indirect acest sentiment, adoptând o expresie sugestivă și simbolică. Cuvintele și sunetele trebuie îmbinate în așa fel încât să dea sensuri noi. Este o idee esențială a lui Poe, care prefigurează direcțiile ulterioare ale poeziei. Adică o poezie a expresiei indirecte, bazată pe sugestie, așa cum va fi reprezentată în Franța de Baudelaire, Mallarmé și simboțiști.

Tocmai de aceea, la moartea lui Poe, Mallarmé i-a dedicat un poem, iar Baudelaire a celebrat în Poe un spirit frate: l-a tradus și s-a inspirat din estetica sa!

Ionuț CARAGEA

POEZIA

- * Poezia - crucea de pe linia destinului unde s-a săvârșit o iubire de la care au fugit toți martorii cu excepția poetului.
- * Nu în biblioteci trebuie căutată istoria poeziei ci în arhivele sufletului.
- * Poezia - trecerea de pietoni dintre viață și moarte.
- * Fiecare poem este o biserică în care se-nchină copiii mei nenăscuți.
- * Prin poezie îmi caut elixirul vieții veșnice.
- * Poezia - cea mai bună porție de fericire pe stomacul gol.
- * Poezia - îngerul care își caută aripile printre cuvintele mele!
- * În clipa în care veți fi aproape de moarte și veți privi în urmă, toată viața vi se va părea o poezie.
- * Poezia vine de la sine, este darul lui Dumnezeu, este mâna lui care scrie.
- * Dacă vrei să împaci viața cu moartea, dă-le amândurora întâlnire într-un poem de dragoste.
- * Începutul poemului este întocmai ca răsăritul, iar pagina albă o mare misterioasă care mă cheamă-n adâncuri.
- * Poezia - eterna declarație de dragoste și testamentul inspirației de moment.
- * Singura casă în care pot trăi fără să plătesc chirie este poezia mea. Specialitatea casei mele, metafore la focul inimii.
- * Chiar nu știați că poemele se iubesc între ele când se lipsesc două pagini?
- * Să scrii poezie înseamnă să-i trimiți scrisori lui Dumnezeu, iar acesta, cunoscându-le dinainte mesajul, alege oamenii care au în inima lor aceeași adresă de destinație.
- * Sunt poet, am ucis animalul din mine și-ndrăznesc să scriu despre primul arbore plantat în paradisi: îmi cresc muguri pe șira spinării.
- * Poemele mele - herghelia de fluturi sălbateci cu aripile întinse peste lume, lovind din copite.
- * Poezia este un spațiu în care orice adevăr poate fi utopie și orice utopie poate deveni adevăr și realitate. Poezia poate fi un paralelism utopic, un paradisi al neîmplinirilor împlinite utopic, într-un timp din afara timpului. Totuși, în această lume iluzorie, sentimentul este autentic și înălțat la cote extreme. Poezia este un sentiment nemuritor prin hiperbolizare.
- * Norocul ți-l faci cu mâna ta, poezia cu inima...
- * Poemul meu este ca un tren flămând de timp și distanțe, accelerând neobosit.
- * Poezia este sculptura. Zace într-un munte de cuvinte.
- * Poezia este pictura. O lacrimă într-o mare de culori.
- * Poezia este muzica. O notă pe registrul inimii.
- * Vrei să găsești poezia? Strig-o tare pe nume. Bate neobosită într-o cămară anume. Dă cu pumnul în coaste și năvălește prin vine. Nu întreba poezia unde-i șade mai bine. Las-o să-ți fie stăpână, tu ascultă-i doar glasul. Te va-nvăța cu răbdare cum să ții cu ea pasul...
- * Poezia nu este nici o psihodramă și nici o demonstrație de forță. Oglindă sunt cuvintele peste așteptările lungi și chinuitoare...
- * Există poeme a căror viață este mai intensă decât a unei metropole, există poeme a căror moarte este mai odihnitoare decât a unui cimitir, există poeme a căror dragoste depășește orice promisiune. Dacă scrii aceste poeme, ești blestemat să nu poți rămâne niciodată în ele, dar dacă alții le citesc ai șansa să te îmbeți cu gemetele lor de fericire.